

2269**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 24 grudnia 2003 r.

w sprawie ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z działalnością prowadzoną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych

Na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 578 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 203, poz. 1966) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres ubezpieczenia na rzecz klientów, o których mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, zwanej dalej „ustawą”, w związku z działalnością prowadzoną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, zwanego dalej „ubezpieczeniem”, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną tego ubezpieczenia.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, którzy nie zawarli umowy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej wymaganej w związku z działalnością prowadzoną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (Dz. U. Nr 209, poz. 2028).

§ 3. 1. Ubezpieczenie obejmuje pokrycie kosztów sprowadzenia do kraju klientów, w przypadku gdy organizator turystyki wbrew obowiązkowi nie zapewnia tego powrotu, oraz pokrycie zwrotu wpłat wniesionych przez klientów w razie niewykonania zobowiązań umownych.

2. Ubezpieczenie obejmuje wszystkie szkody w zakresie, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do umów o świadczenie usług turystycznych zawartych w okresie ubezpieczenia, chociażby ich wykonanie nie nastąpiło w tym okresie, bez możliwości umownego ograniczenia przez zakład ubezpieczeń wypłaty odszkodowań.

§ 4. Obowiązek ubezpieczenia powstaje najpóźniej w dniu złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na organizowaniu imprez turystycznych oraz na pośred-

niczeniu na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych.

§ 5. W celu określenia minimalnej sumy gwarancyjnej na rzecz jednego klienta z tytułu umowy ubezpieczenia dokonuje się następującego rozróżnienia państw, w których działalność organizatorów turystyki i pośredników turystycznych jest prowadzona:

- 1) Rzeczpospolita Polska;
- 2) Republika Albanii, Księstwo Andory, Republika Austrii, Królestwo Belgii, Republika Białorusi, Bośnia i Hercegowina, Republika Bułgarii, Republika Chorwacji, Republika Cypryjska, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Estońska, Republika Finlandii, Republika Francuska, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii z wyłączeniem Wysp Kanaryjskich, Irlandia, Republika Islandii, Księstwo Liechtensteinu, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Łotewska, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Republika Malty, Republika Mołdowy, Księstwo Monako, Królestwo Niderlandów, Republika Federalna Niemiec, Królestwo Norwegii, Republika Portugalii, Federacja Rosyjska, Rumunia, Republika San Marino, Serbia i Czarnogóra, Republika Słowacji, Republika Słowenii, Konfederacja Szwajcarska, Królestwo Szwecji, Republika Turcji, Ukraina, Stolica Apostolska, Republika Węgierska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i Republika Włoska;
- 3) inne państwa niewymienione w pkt 1 i 2 oraz Wyspy Kanaryjskie.

§ 6. 1. Minimalna suma gwarancyjna na rzecz jednego klienta z tytułu umowy ubezpieczenia wynosi dla:

- 1) organizatorów turystyki oraz pośredników turystycznych dla imprez organizowanych przez przedsiębiorców nieprowadzących działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — kwotę stanowiącą równowartość ceny imprezy turystycznej, nie mniej jednak niż równowartość:
  - a) 500 euro — w przypadku uczestniczenia przez klienta w imprezie zagranicznej na terytorium państw, o których mowa w § 5 pkt 3,
  - b) 200 euro — w przypadku uczestniczenia przez klienta w imprezie zagranicznej na terytorium państw, o których mowa w § 5 pkt 2,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

- c) 20 euro — w przypadku uczestniczenia przez klienta w imprezie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) pośredników turystycznych dla imprez organizowanych przez przedsiębiorców posiadających zezwolenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy — sumę stanowiącą równowartość 50 euro, a dla usług turystycznych wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — sumę stanowiącą równowartość 20 euro.

2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, ustalane są przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym umowa ubezpieczenia została zawarta.

§ 7. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do umów ubezpieczenia zawartych od dnia 1 stycznia 2004 r.

2. Jeżeli umowa ubezpieczenia została zawarta przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, a okres, na jaki została zawarta, upływa po tym dniu, nową umowę ubezpieczenia zawiera się najpóźniej w ostatnim dniu okresu, na jaki została zawarta ta umowa.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Minister Finansów: w z. *E. Mucha*

2270

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 17 grudnia 2003 r.

w sprawie automatycznej rejestracji w przywozie niektórych towarów rolnych

Na podstawie art. 7, art. 8 ust. 1 i 6 oraz art. 42 ustawy z dnia 26 września 2002 r. o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy — Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1572) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do dnia 30 kwietnia 2004 r. ustanawia się automatyczną rejestrację w przywozie na polski obszar celny niektórych towarów rolnych, polegającą na:

- 1) obowiązku uzyskania pozwolenia na przywóz towarów wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) rejestracji przez organ celny przywozu towarów wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Obowiązek, o którym mowa w § 1 pkt 1, nie dotyczy towarów przywożonych na polski obszar celny i zgłaszanych organom celnym w celu dopuszczenia do obrotu w ramach kontyngentu taryfowego.

2. W przypadku posiadania pozwolenia udzielonego w ramach automatycznej rejestracji, a następnie

uzyskania pozwolenia na ten sam towar w ramach kontyngentu taryfowego, ilość lub wartość towaru przywieziona na podstawie pozwolenia udzielonego w ramach kontyngentu taryfowego w terminie ważności pozwolenia udzielonego w ramach automatycznej rejestracji jest wliczana do stopnia wykorzystania pozwolenia udzielonego w ramach automatycznej rejestracji.

3. W sytuacji, o której mowa w ust. 2, organ celny poświadcza dokonanie przywozu na obu pozwoleniach.

§ 3. Wnioski o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w § 1 pkt 1, należy składać i rozpatrywać od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

§ 4. Udzielenie pozwolenia, o którym mowa w § 1 pkt 1, uzależnia się od złożenia przez wnioskodawcę kaucji w wysokości określonej w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., z wyjątkiem § 3 i 4, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

J. Hausner